

Boveltweg 1

Inhoudsopgave

Toelichting		3
Hoofdstuk 1	Inleiding	3
Hoofdstuk 2	Plangebied	4
2.1	Gebiedsomschrijving	4
2.2	Beoogde ontwikkeling	5
2.3	Geldende bestemmingsplan	6
Hoofdstuk 3	Beleidskader	9
3.1	Provinciaal beleid	9
3.2	Gemeentelijk beleid	10
3.3	Toetsing aan het beleidskader	11
Hoofdstuk 4	Milieuaspecten en omgevingswaarden	12
4.1	Bodem	12
4.2	Milieuzonering	12
4.3	Ammoniak	13
4.4	Geurhinder	13
4.5	Geluidhinder	14
4.6	Luchtkwaliteit	14
4.7	Externe veiligheid	15
4.8	Ecologie	16
4.9	Cultuurhistorie en archeologie	17
4.10	Water	17
Hoofdstuk 5	Economische uitvoerbaarheid	20
Hoofdstuk 6	Resultaten terinzagelegging	21

Toelichting

Deze toelichting bevat de ruimtelijke onderbouwing van de omgevingsvergunning en de daaraan ten grondslag liggende overwegingen. De toelichting maakt deel uit van de omgevingsvergunning.

Hoofdstuk 1 Inleiding

Op 25 maart 2015 heeft initiatiefnemer een aanvraag omgevingsvergunning ingediend voor de uitbreiding/bouw van een melkveestal op het perceel Boveltweg 1 te Winterswijk Woold. Met de gewenste uitbreiding wordt er deels buiten het bouwvlak gebouwd.

Het verzoek is in strijd met het geldende bestemmingsplan "Integrale herziening buitengebied Winterswijk". De bij dit plan behorende regels staan deze ontwikkeling niet toe; bouwen buiten het bouwvlak is niet toegestaan. Het college is bereid de strijdigheid met het bestemmingsplan weg te nemen met toepassing van een procedure ex artikel 2.1, eerste lid sub c / art. 2.12, eerste lid sub a, onder 3° Wabo. Als onderdeel van de procedure dient een goede ruimtelijke onderbouwing te worden opgesteld. Hierin is een beleidsmatige en ruimtelijk-stedenbouwkundige afweging verwoord.

Voorliggende toelichting voorziet hierin. In hoofdstuk 2 wordt het plangebied, de situatie en het plan beschreven. Hoofdstuk 3 en 4 bevatten respectievelijk de toets aan het beleidskader en de toets op milieuaspecten en omgevingswaarden. In hoofdstuk 5 en 6 zijn respectievelijk de economische uitvoerbaarheid en de resultaten van de procedure opgenomen.

Hoofdstuk 2 Plangebied

2.1 Gebiedsomschrijving

Het plangebied ligt in Winterswijk Woold op circa 2 km ten zuiden van de kern Winterswijk. Het van oorsprong agrarisch gebied is tegenwoordig een gemengd gebied met verschillende functies: wonen, landbouw, recreatie en natuur. In onderstaande afbeelding is het plangebied rood omcirkeld.

Ligging plangebied (bron: googlemaps)

Het landschap is te typeren als oudehoevenlandschap (Het Woold). Kenmerkend voor dit gebied is:

- een grote mate van kleinschaligheid in de akkergebieden die door de beplanting nader geaccentueerd wordt;
- de aanwezigheid van veel opgaande begroeiing in de vorm van erfbeplantingen, bossen en bosjes;
- een reeds van nature aanwezig microreliëf, dat door de mens nader is geaccentueerd (de glooiende essen en steilranden);
- de beekdalen;
- de onregelmatige en vaak ook bochtige perceels- en kavelvormen;
- op enkele plaatsen grote open essencplexen.

Het erf is ontsloten op de Boveltweg en wordt ten noorden omgeven door bos en ten zuiden, oosten en westen door grasland. Op dit moment zijn ten behoeve van het agrarisch bedrijf een bedrijfswoning, stalruimte voor melkrundvee en vrouwelijk jongvee, een melkstal, berging en opslagruimten, een werktuigenberging, een werkplaats, een vaste mestopslag en diverse sleufsilo's op het terrein aanwezig.

Luchtfoto plangebied (de plaats van de te bouwen melkveestal is geel omcirkeld)

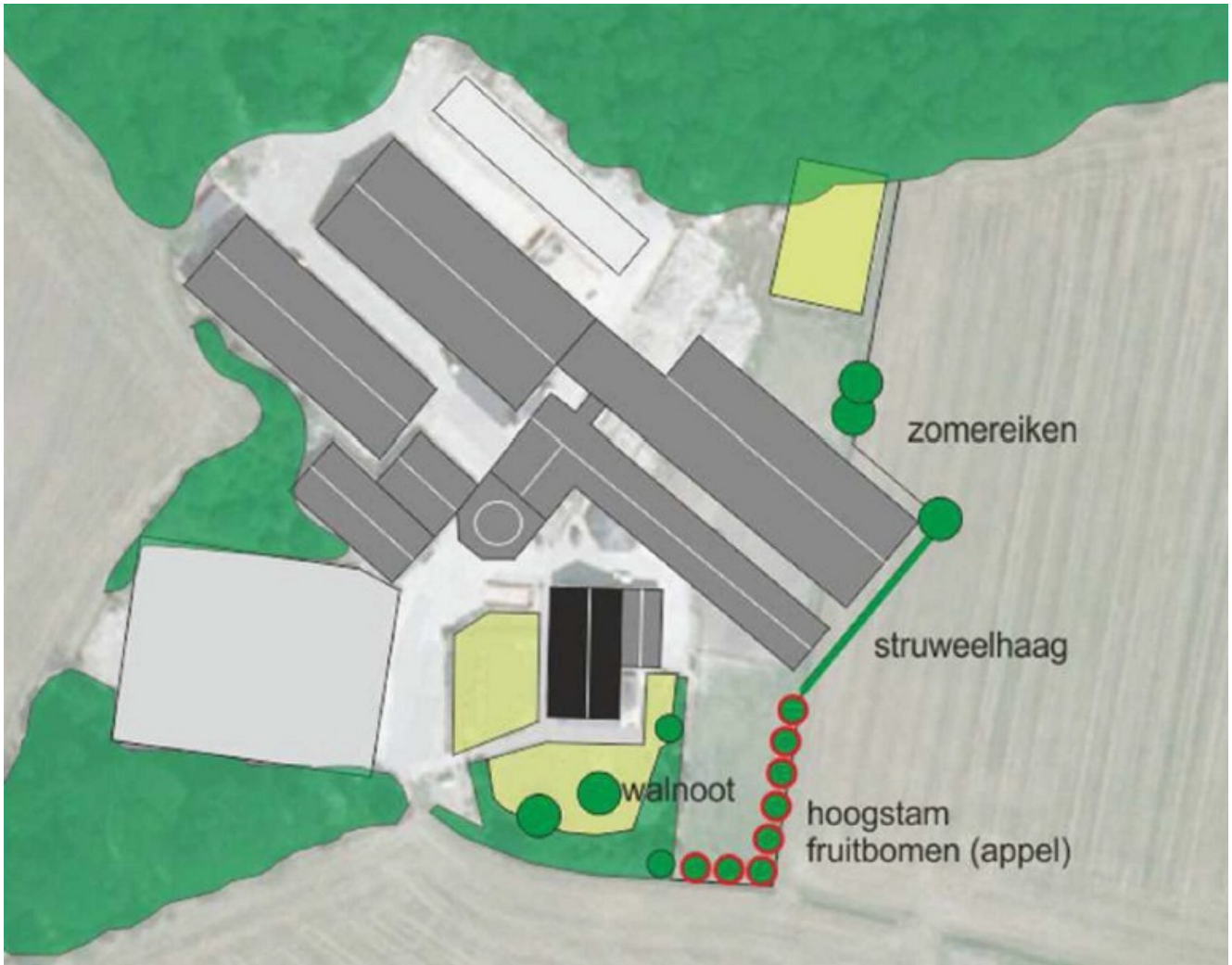
2.2 Beoogde ontwikkeling

Het verzoek betreft een de bouw van een nieuwe melkveestal van circa 3.100 m² ten behoeve van een grondgebonden melkveehouderij. Met de uitbreiding van het bedrijf is een veebezetting van 382 melkvee en 142 jongvee voorgestaan. Een deel van de nieuwbouw is buiten het bestaande bouwvlak gesitueerd (zuidoostzijde). In onderstaande afbeelding is een globale weergave van de ontwikkeling gegeven. De locatie van de gewenste melkveestal is geel weergegeven.

Globale projectie nieuwbouw

De vormgeving van de uitbreiding van de stal zal aansluiten bij de vormgeving van de bestaande stal. Bijlage 1 bevat de bij het plan behorende landschappelijke inpassing. In onderstaande afbeelding is schematische weergave van de beoogde ontwikkeling gegeven.

Landschappelijke inpassing

2.3 Geldende bestemmingsplan

Het perceel is in het geldende bestemmingsplan "Integrale herziening buitengebied Winterswijk" (vastgesteld 27 januari 2011) bestemd als 'Agrarisch - Cultuurlandschap'. De gronden hebben tevens de dubbelbestemmingen 'Waarde - Archeologische verwachting 1', 'Waarde - Archeologische verwachting 4' en de aanduidingen 'specifieke vorm van agrarisch met waarden - hoogteverschillen', 'intensieve veehouderij', 'reconstructiewetzone - extensiveringsgebied', 'waardevol landschap' en 'ehs - verweving'.

Uitsnede digitale verbeelding

Met de beoogde ontwikkeling wijzigt de bestemming niet, het betreft het aanpassen van het agrarisch bouwvlak. Het huidige bouwvlak is 1,5 ha groot. In artikel 3.8.2 van het geldende bestemmingsplan is voor agrarische bedrijven een wijzigingsbevoegdheid opgenomen voor het vergroten van het bouwvlak naar 2 ha. Naar analogie van genoemd artikel is wel getoetst aan de voorwaarden voor het vergroten van het agrarisch bouwvlak:

a. *na vergroting mag de oppervlakte van het bouwvlak maximaal 2 ha bedragen;*

De ontwikkeling voorziet niet in een bouwvlak groter dan 2 ha.

b. *de vergroting dient noodzakelijk te zijn in het kader van de uitoefening van het agrarisch bedrijf;*

De noodzaak voor vergroting ontstaat doordat agrarische bedrijven concurreren in een internationaal speelveld, waarin de kosten een belangrijke rol spelen. Hoe lager de kosten, hoe sterker de concurrentiepositie. Met de uitbreiding kunnen de kosten over meer eenheden worden verdeeld. De kostprijs per eenheid neemt af en hierdoor versterkt de concurrentiepositie. Vanuit een bedrijfseconomisch oogpunt heeft het bedrijf met de voorgestane omvang een goed toekomstperspectief.

c. *er dient een compacte bouwvlakvorm te blijven bestaan waarbij de nieuwe vorm van het bouwvlak de oude vorm in grote lijnen volgt;*

De vorm van het bouwvlak wijkt in compactheid in zijn nieuwe vorm niet af van wat in het buitengebied gangbaar is.

d. *het wijzigen dient zo te geschieden dat de inpassing van de gebouwen in het landschap op zorgvuldige wijze kan plaatsvinden, aan de hand van een deugdelijk inrichtingsplan, waarbij onevenredige aantasting van in de directe omgeving voorkomende landschaps- en natuurwaarden en van de waterhuishouding en waterkwaliteit ter plaatse zoveel mogelijk wordt voorkomen;*

Voor het plan is een inrichtingsplan opgesteld. Bijlage 1 bevat de voorgestane landschappelijke inpassing van het nieuwe bouwvlak. De uitvoering en instandhouding is als voorwaardelijke verplichting aan het besluit voor het verlenen van de omgevingsvergunning gekoppeld.

e. *de bepalingen in artikel 3.8.3 (toetsing belangenafweging) zijn onverkort van toepassing.*

De vergroting en gewijzigde vorm van het bouwvlak mag niet leiden tot een onevenredige aantasting van de in de omgeving aanwezige functies en waarden en de belangen van gebruikers en eigenaren van omliggende

gronden.

Voorts is in het geldende bestemmingsplan voor de gronden met de aanduiding 'ehs verweving' bepaald dat een besluit voor het verlenen van een omgevingsvergunning niet wordt genomen, indien sprake is van een significante aantasting van kernkwaliteiten of omgevingscondities van het gebied, met dien verstande dat significante aantasting van kernkwaliteiten of omgevingscondities van het gebied geen belemmering vormt voor het nemen van dat besluit:

- a. voor zover mitigerende maatregelen deze aantasting te niet doen, of;
- b. voor zover wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:
 1. het toepassen van de wijzigingsbevoegdheid is van groot openbaar belang;
 2. er is geen reëel alternatief voor de voorgenomen wijzigingsbevoegdheid;
 3. de aantasting wordt zoveel mogelijk beperkt door mitigerende maatregelen;
 4. voor zover de aantasting niet door mitigerende maatregelen wordt beperkt, worden hiervoor compenserende maatregelen getroffen.

Ten aanzien van de gronden aangeduid met 'waardevol landschap' is bepaald dat een besluit tot het verlenen van een omgevingsvergunning kan worden genomen wanneer dit niet leidt tot een aantasting van de bijzondere kwaliteiten van het waardevol landschap en het leidt tot behoud of versterking van die bijzondere kwaliteiten.

Laatsgenoemde bepalingen zijn een herhaling van de toetsing belangenafweging. Uit de navolgende hoofdstukken blijkt dat de gewenste ontwikkeling geen onevenredige aantasting van in de omgeving aanwezige functies en waarden tot gevolg heeft. Met een landschappelijke inpassing is een versterking van de plaatselijke landschaps- en natuurwaarden beoogd, onderhavig plan voldoet aan de daaraan te stellen eisen.

Hoofdstuk 3 Beleidskader

3.1 Provinciaal beleid

Op 24 september 2014 heeft de provincie Gelderland de Omgevingsverordening Gelderland vastgesteld. De verordening regelt de doorwerking van het provinciaal beleid (Omgevingsvisie Gelderland) en is beperkt tot die onderdelen van het beleid waarvoor de inzet van algemene regels noodzakelijk is om provinciale belangen veilig te stellen of om uitvoering te geven aan wettelijke verplichtingen.

Uitbreiding agrarisch bedrijf

In artikel 2.5.2.2. van de Omgevingsverordening is bepaald dat uitbreiding van de grondgebonden veehouderijtak is toegestaan, indien de uitbreiding ruimtelijk aanvaardbaar is en voorziet in een goede landschappelijke inpassing. Voor een melkrundveehouderij geldt bovendien dat geen sprake is van omschakeling en dat aan de uitbreiding een grondgebruiksplan ten grondslag ligt.

De uitbreiding moet ruimtelijk aanvaardbaar zijn. Zowel op de schaal van het gebouw, het erf en de inpassing van het erf in het landschap dient aandacht te zijn voor de ruimtelijke kwaliteit. De provincie stelt geen grens aan de bedrijfsomvang van een grondgebonden veehouderijbedrijf. Bij een groot bedrijf - een groot erf met stallen - hoort een passende 'open ruimte' in de vorm van agrarische cultuurgrond.

Er is aangetoond dat sprake is van een grondgebonden veehouderij. Een grondgebonden veehouderij is voor meer dan 50 procent afhankelijk van het producerend vermogen van de grond waarover het bedrijf in de omgeving van de bedrijfsgebouwen kan beschikken. Het bedrijf beschikt over 130 hectare grond (zowel eigendom als pacht). Er is een Nbw-vergunning verleend voor 432 melkkoeien en 142 stuks jongvee. Er wordt uitgegaan van 2,5 koeien per hectare en jongvee telt voor de helft. Er zijn dan voor de berekening 503 koeien. Ervan uitgaande dat 50% van eigen grond zou moeten komen, komt dit neer op minimaal 100,6 hectare grond in eigendom danwel gebruik. Hier wordt aan voldaan.

Groene ontwikkelingszone

Een deel van de nieuwbouw ligt in de Groene ontwikkelingszone (GO). De GO heeft een dubbele doelstelling: er is ruimte voor verdere economische ontwikkeling in combinatie met een (substantiële) versterking van de samenhang tussen aangrenzende en inliggende natuurgebieden. De GO bestaat uit terreinen met een andere bestemming dan bos of natuur die ruimtelijk verwachten zijn met het Gelders Natuurnetwerk. Het gaat vooral om landbouwgrond, maar ook om terreinen voor verblijfs- en dagrecreatie, infrastructuur, woningen en bedrijven. In artikel 2.7.2.2. van de Omgevingsverordening is bepaald dat uitbreiding van een bestaand grondgebonden landbouwbedrijf met meer dan 30% mogelijk is, wanneer de kernkwaliteiten van het gebied in hun onderlinge samenhang per saldo niet significant worden aangetast.

De vergroting van het bouwvlak is kleiner dan 30% van de bestaande omvang. Met een goede landschappelijke inpassing zal naar verwachting ook een bijdrage worden geleverd aan de natuurdoelen van het gebied.

Waardevol landschap

Het plangebied is onderdeel van het Nationaal Landschap Winterswijk (nationale landschap is in deze gelijk aan waardevol landschap). De samenhang tussen ecologische, landschappelijke en cultuurhistorische kwaliteiten is in deze gebieden groot. Gezien de stapeling van hoge kwaliteiten dient een landschappelijke inpassing onderdeel te zijn van het ruimtelijk plan.

3.2 Gemeentelijk beleid

3.2.1 Visie Buitengebied

De gemeente Winterswijk streeft naar behoud van het cultuurlandschap. Bestaande waarden worden daarbij beschermd, verloren waarden worden hersteld en nieuwe landschappelijke waarden worden gecreëerd. De praktische uitwerking hiervan wordt toegespitst op specifieke landschapstypen. Hiermee wordt de bestaande diversiteit en afwisselingen in het landschap gewaarborgd en verder verbeterd. Bij het nemen van maatregelen of het opstellen van beleid kiest de gemeente voor maatwerk, waar nodig op perceelsniveau. Dit vraagt om flexibel beleid en goede samenwerking tussen de overheden en de burgers. Per saldo wordt de kwaliteit van het buitengebied (of een specifiek gebiedstype daarbinnen) behouden of versterkt bij iedere ontwikkeling die plaats vindt.

De manier waarop de bewoners van Winterswijk met het landschap om zijn gegaan is bepalend geweest voor de huidige 'vorm' van dit landschap. Dit heeft geleid tot een landschap dat historisch waardevol is, erkend wordt en gewaardeerd wordt. De menselijke activiteit, van met name het agrarische gebruik, is een grote vormgever van het cultuurlandschap. Belangrijk is dat het landschap nog steeds in gebruik is als agrarisch productiegebied. Dit is mede bepalend voor de kwaliteit en de sfeer van het huidige landschap. De gemeente streeft ernaar dat de agrarische sector een belangrijke economische drager van het buitengebied blijft.

De gemeente Winterswijk is de eerst aangewezen overheidsinstantie die het lokale landschappelijke belang behartigt. In haar vertaling van het nationale beleid spreekt de gemeente van een Cultuurlandschap. Het behartigen van het landschappelijk belang gebeurt op twee manieren:

- Beschermen van waardevolle elementen;
- Ontwikkelen van nieuwe functies en/of nieuwe kwaliteitselementen.

Deze inspanning is gericht op behoud of versterking van het cultuurlandschap. Behouden alleen is echter niet genoeg. Het landschap is een dynamisch geheel dat ontstaat door de specifieke samenhang van de delen. Daarom worden nieuwe ontwikkelingen toegestaan. Deze nieuwe ontwikkelingen (b.v. zorgboerderijen, niet-agrarische werkfuncties, recreatie, etc.) leveren een bijdrage aan het buitengebied (landschap, economie, leefbaarheid etc.).

Het behoud van authenticiteit en kwaliteit van gebouwen en groen staat hoog in het vaandel van het gemeentelijk beleid. De aandacht gaat daarbij primair uit naar dragers van het landschap, bijzonder kwetsbare elementen, moeilijk te vernieuwen elementen en zeldzame elementen. De veelheid van kleine elementen is daarbij karakteristiek voor Winterswijk. Private initiatieven voor landschapsversterking worden van groot belang geacht. Behoud van karakteristieke openheid vraagt daarbij bijzondere aandacht. Het gaat om zowel kleinschalige openheid, bijvoorbeeld van essen, als meer grootschalig, zoals in het jonge ontginningslandschap. Behoud en ontwikkeling van het agrarisch cultuurlandschap is leidend in de gemeentelijke strategie.

Een melkveehouderij is een agrarisch bedrijf. De activiteit staat centraal als drager van het agrarische cultuurlandschap. Uitbreiding van het agrarisch bedrijf is acceptabel, mits de kwaliteit van dat landschap behouden blijft en/of wordt versterkt. De met het initiatief voorgestane inrichting en maatregelen sluiten goed aan op de doelstellingen van de Visie Buitengebied.

3.2.2 Landschapsontwikkelingsplan

Op 4 november 2009 is het Landschapsontwikkelingsplan (LOP) vastgesteld. Het LOP kan worden opgevat als een uitwerking van het Landschapsonderdeel van de Visie Buitengebied. Het LOP is de basis voor de uitvoering van landschapsprojecten en bevat het kader voor de invulling van het 'ja-mits' en 'nee- tenzij' beleid voor 'Waardevolle Landschappen' zoals verwoord in de Structuurvisie Gelderland 2005. De Structuurvisie is inmiddels vervangen door de Omgevingsvisie Gelderland. Op termijn zal de provinciale ambitie ten aanzien van natuur en landschap worden uitgewerkt in een Gebiedenatlas. Dit is in wezen een actualisering van onder andere het LOP. Het voorliggende initiatief is getoetst aan het LOP.

De hoofddoelstelling van het LOP is het bewaren en bevorderen van de unieke landschappelijke, ecologische en cultuurhistorische waarden die Winterswijk heeft, om een bijdrage te leveren aan:

- Versterking van de leefomgeving van bewoners en de waarborging van het cultureel erfgoed voor toekomstige generaties door functies op adequate wijze te situeren, te combineren en vorm te geven;
- Stimulering van lokale en regionale alternatieven voor verbetering van het landschap, waarbij samenhang, identiteit, verscheidenheid en beleefbaarheid van het landschap worden versterkt;
- Stimulering van particulieren en burgers in het uitvoeren van adequaat beheer van eigendommen, tot participatie in de beleidsuitvoering en tot het nemen van initiatieven als invulling van de eigen verantwoordelijkheid voor het behoud en de versterking van de kwaliteit van de leefomgeving;
- Vorming van een helder referentiekader voor de beoordeling van en het stellen van voorwaarden bij ruimtelijk relevante ingrepen vanuit de optiek van landschapskwaliteit.

In paragraaf 2.1 is een gebiedsprofiel van het plangebied beschreven. Het LOP gaat voor het deelgebied 'Het Woold' uit van het leggen van een verbinding via de Boven-Slinge met de Oude IJssel door het versterken van de landschapskwaliteit langs de Boven-Slinge. De interne natuurwaarden van het gebied kunnen worden versterkt door het ontwikkelen van zoom- en mantelvegetaties in of langs bosranden en het verbinden van bossen door middel van houtwallen.

Net als de Visie Buitengebied zijn de kernkwaliteiten uit het LOP vertaald in het bestemmingsplan "Integrale herziening buitengebied Winterswijk". Het LOP onderschrijft dat de agrarische functie een belangrijke drager is van het landschap. De met het initiatief voorgestane (landschappelijke) inrichting en maatregelen sluiten goed aan op de doelstellingen en visie van het LOP.

3.3 Toetsing aan het beleidskader

Het beleid richt zich op een duurzame groei van agrarische bedrijven met als doel een versterking van de economische en sociale structuur van het buitengebied. Een duurzame ontwikkeling kan alleen plaatsvinden met aandacht voor het behoud en de versterking van de kernkwaliteiten van het gebied.

Onderhavig plan voorziet in een uitbreiding van een grondgebonden agrarisch bedrijf, er is geen sprake van nieuwvestiging. Het principe van het compacte erf en de opbouw van een erf -een hoofdbouwmassa met daarachter het erf en de overige bebouwing aansluitend en rondom gelegen- blijft intact. De voorwaarde dat de ontwikkeling moet leiden tot het behoud dan wel versterking van het landschap wordt met het landschappelijke inpassingsplan voldaan. Het plan is in overeenstemming met de provinciale en gemeentelijke beleidsdoelstellingen en ambities.

Hoofdstuk 4 Milieuaspecten en omgevingswaarden

Op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro), dat in artikel 5.20 Wabo van toepassing is verklaard op de omgevingsvergunning die wordt verleend op grond van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3° Wabo, moet de gemeente in de ruimtelijke onderbouwing een beschrijving opnemen van de wijze waarop de milieukwaliteitseisen bij het plan zijn betrokken.

4.1 Bodem

Onderzocht moet worden of de bodem verontreinigd is en wat voor gevolgen een eventuele bodemverontreiniging heeft voor de uitvoerbaarheid van het plan. Een omgevingsvergunning mag pas worden verleend als is aangetoond dat de bodem geschikt (of geschikt te maken) is voor de nieuwe functie.

De bodemkwaliteit ter plaatse is niet eerder met een bodemonderzoek vastgesteld. Om in beeld te brengen of ter plaatse mogelijk sprake is van bodemverontreiniging is een inventarisatie uitgevoerd. Hierbij zijn lokale en provinciale bodembestanden geraadpleegd. Uit de inventarisatie blijkt dat op het perceel een inrichting met bodembedreigende activiteiten (brandstofopslag) aanwezig is en dat de bodem verdacht is ten aanzien asbest. De beoogde nieuwbouw van de melkveestal is gesitueerd op een braakliggend perceeldeel (weiland) dat buiten de bestaande inrichting met bijbehorend erf ligt. De kans dat sprake is van een bodemverontreiniging die de planontwikkeling belemmert is gering. Omdat geen sprake is van de bouw van een verblijfsruimte, is een bodemonderzoek niet nodig. De bodemkwaliteit wordt geschikt geacht voor de beoogde functie. Het aspect bodemkwaliteit is geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van dit plan.

4.2 Milieuzonering

Het is gebruikelijk om voor ruimtelijke ontwikkelingen in de omgeving van bedrijvigheid gebruik te maken van de afstanden uit de publicatie Bedrijven en milieuzonering (VNG-uitgeverij, 2009). Andersom is deze publicatie te gebruiken voor het verantwoord inpassen van bedrijvigheid in een woon- of werkomgeving. De publicatie geeft informatie over de milieukeurmerken van vrijwel alle voorkomende bedrijfstypen. Het biedt daarmee een hulpmiddel om ruimtelijke ordening en milieu op elkaar af te stemmen.

Het is niet de bedoeling om de in deze publicatie genoemde richtafstanden zonder meer toe te passen. De afstanden zijn namelijk afhankelijk van de omgevings- en bedrijfskenmerken. Dit leidt tot een gemotiveerd toepassen van de afstanden. De uit de publicatie voortvloeiende afstanden staan hieronder vermeld.

<i>SBI 2008</i>	<i>Omschrijving</i>	<i>Geur</i>	<i>Stof</i>	<i>Geluid</i>	<i>Gevaar</i>	<i>Categorie</i>
0141, 0142	Fokken en houden van rundvee	100	30	30	0	3.2

Uitgangspunt is dat de in de bedrijvenlijst genoemde afstanden gelden tussen enerzijds de perceelsgrens van het bedrijf en anderzijds de gevel van de woning. De richtafstanden gelden ten opzichte van rustige woongebieden. Dit kan zowel een rustige woonwijk als een rustig buitengebied zijn. Voor de melkveehouderij geeft de VNG-publicatie een richtafstand voor het houden van rundvee van 100 meter voor het aspect geur. Binnen 100 meter van de inrichting bevinden zich geen woningen van derden.

Het kan zo zijn dat specifieke wet- en regelgeving andere afstanden voorschrijven. Deze gaan dan voor de afstanden uit de VNG-publicatie. In onderhavig geval is hier voor het aspect geur sprake van, het kader van de Wet geurhinder en veehouderij en het Activiteitenbesluit is van toepassing. Zie paragraaf 4.4. Vanuit het oogpunt van bedrijven en milieuzonering is het plan toelaatbaar, het woon- en leefklimaat wordt niet onevenredig aangetast en omgekeerd wordt de agrarische bedrijfsvoering niet beperkt.

4.3 Ammoniak

De Wet ammoniak en veehouderij (Wav) is het exclusieve toetsingskader voor het aspect 'ammoniak' als gevolg van het houden van dieren. Onder de Wav worden de zeer kwetsbare gebieden extra beschermd. Zeer kwetsbare gebieden zijn alle voor verzuring gevoelige gebieden binnen een beschermd gebied als bedoeld in artikel 10 of 10a van de Natuurbeschermingswet 1998, dan wel binnen een gebied dat op grond van artikel 4 van richtlijn (EEG) nr. 92/43 van communautair belang is verklaard. Daarnaast kunnen andere voor verzuring gevoelige gebieden (of delen daarvan) die zijn gelegen in een ecologische hoofdstructuur worden aangewezen als zeer kwetsbaar gebied.

Op 9 december 2009 is het besluit tot aanwijzing van zeer kwetsbare gebieden van Provinciale Staten van Gelderland in werking getreden. Daarmee zijn de zeer kwetsbare gebieden binnen Gelderland definitief aangewezen. Op grond van de Wav, mag de ammoniakuitstoot van een inrichting toenemen wanneer de betrokken inrichting buiten de 250-meter zone van een zeer kwetsbaar gebied ligt. Indien de inrichting binnen de 250-meter zone ligt wordt de vergunning geweigerd als niet wordt voldaan aan artikel 5 of 7 uit de Wav (oprichting en verandering).

Binnen 250 meter van de inrichting bevindt zich een zeer kwetsbaar gebied dat is gelegen binnen de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). In artikel 5 en 7 Wav staat dat de ammoniakemissie na uitbreiding niet meer mag bedragen dan een melkrundveehouderij met 200 stuks melkkoeien en 140 stuks vrouwelijk jongvee zou veroorzaken, indien de ammoniakemissie per dierplaats gelijk zou zijn aan de maximale emissiewaarde. Dit komt overeen met 2.446 kg NH₃. Hoewel in de beoogde ontwikkeling sprake is van meer dieren, correspondeert de emissiewaarde met de genoemde 2.446 kg NH₃. De toepassing van de Wet ammoniak en veehouderij geeft geen aanleiding tot het weigeren van de gevraagde vergunning.

4.4 Geurhinder

Op basis van het aantal dieren betreft een vergunningplichtige inrichting. De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) is van toepassing op vergunningplichtige veehouderijen. De gemeente Winterswijk heeft geen gebruik gemaakt van de in de Wet geurhinder en veehouderij opgenomen mogelijkheid tot het voeren van een eigen geurbeleid. De Wgv maakt onderscheid tussen twee situaties:

- diercategorieën waarvoor een geuremissiefactor is vastgesteld;
- diercategorieën waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld.

Daarnaast is de Regeling geurhinder en veehouderij van belang. Hierin zijn onder andere de geuremissiefactoren vastgelegd en de wijze van afstandsmeting. De Wgv geeft normen voor de geurbelasting die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object. De geurbelasting wordt berekend en getoetst met het verspreidingsmodel V-Stacks vergunning. Dit geldt alleen voor dieren waarvoor geuremissiefactoren zijn opgenomen in de Regeling geurhinder en veehouderij. Voor dieren zonder geuremissiefactoren gelden minimaal aan te houden afstanden. Dat is hier het geval.

In artikel 4 lid 1 van de Wgv staat dat de afstand tussen een veehouderij (emissiepunt) waar dieren worden gehouden van een diercategorie waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld en een geurgevoelig object:

- binnen de bebouwde kom ten minste 100 meter bedraagt;
- buiten de bebouwde kom ten minste 50 meter bedraagt.

Daarnaast staat in artikel 5 lid 1 van de Wgv het volgende:

Onverminderd de artikelen 3 en 4 bedraagt de afstand van de buitenzijde van een dierenverblijf tot de buitenzijde van een geurgevoelig object:

- binnen de bebouwde kom ten minste 50 meter;
- buiten de bebouwde kom ten minste 25 meter.

De veehouderij ligt op circa 600 meter van de bebouwde kom van Woold en op circa 150 meter van de dichtstbijzijnde woning buiten de bebouwde kom. Hiermee wordt voldaan aan de gestelde vaste afstandseisen.

Uit de geurbeoordeling blijkt dat de aangevraagde verandering niet leidt tot een onaanvaardbare geurhinder. De toepassing van de Wet geurhinder en veehouderij geeft geen aanleiding tot het weigeren van de gevraagde vergunning.

4.5 Geluidhinder

De Wet geluidhinder (Wgh) stelt eisen ten aanzien van de geluidsbelasting van geluidsgevoelige functies. De Wgh geeft aan dat een akoestisch onderzoek moet worden uitgevoerd bij het voorbereiden van een bestemmingsplan of omgevingsvergunning, indien het een geluidgevoelig object mogelijk maakt binnen een geluidszone van een bestaande geluidsbron of indien het plan een nieuwe geluidsbron mogelijk maakt. Voor dit plan geldt dat de Wgh niet van toepassing is, het plan maakt geen geluidgevoelig object mogelijk en er wordt geen geluidsproducerende bron (in de zin van de Wgh) gerealiseerd die voor overlast zou kunnen zorgen. Een akoestisch onderzoek in het kader van de Wgh is niet nodig.

De gemeente Winterswijk heeft geluidbeleid vastgesteld. Omdat de inrichting vergunningplichtig is, is het geluidbeleid van Winterswijk van toepassing. De inrichting ligt in volgens de gebiedstyperingenkaart van het geluidbeleid in gebiedstype Natuurgebied. Voor een natuurgebied geldt een streefwaarde van 30 dB(A) etmaalwaarde met uitwijkmogelijkheden naar 40 dB(A) overdag en 35 dB(A) in de avond. Stille is de maat. De streef- en grenswaarden gelden alleen voor nieuwe situaties. Voor bestaande situaties blijft het huidige geluidsregime van kracht totdat een wijziging optreedt. Bestaande agrarische bedrijven zullen niet belemmerd worden in de bedrijfsvoering. Agrarische activiteiten worden gezien als belangrijk onderdeel in en van het Winterswijkse landschap (zogenaamd gebiedseigen geluid). Door het stellen van geluidsvoorschriften in de omgevingsvergunning wordt geen onaanvaardbare geluidsoverlast verwacht. Het aspect geluid geeft geen aanleiding tot het weigeren van de gevraagde vergunning.

4.6 Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is de "Wet luchtkwaliteit" in werking getreden en opgenomen in titel 5.2 van de Wet milieubeheer. Tegelijk met de inwerkingtreding zijn de volgende besluiten en ministeriele regelingen in werking getreden:

- Besluit niet in betekenende mate bijdragen;
- Regeling niet in betekenende mate bijdragen;
- Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007;
- Regeling projectsaldering luchtkwaliteit 2007.

Titel 5.2 van de Wet milieubeheer verwijst naar bijlage 2 bij de Wet milieubeheer waarin bepaalde milieukwaliteitseisen voor de buitenlucht staan opgenomen. Deze milieukwaliteitseisen zijn grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide, stikstofoxiden, zwevende deeltjes (PM10), lood, koolmonoxide en benzeen. De kwaliteitseisen bestaan uit een uurgemiddelde, een acht-uurgemiddelde, een vierentwintig-uurgemiddelde, een winterhalfjaargemiddelde of een jaargemiddelde norm. Op grond van artikel 2.14, lid 1, onder b van de Wabo dienen de geldende grenswaarden op het gebied van de luchtkwaliteit in acht te worden genomen. Bij vergunningverlening moet het bevoegd gezag er voor zorgdragen dat aan luchtkwaliteitsnormen wordt voldaan, ofwel onmiddellijk bij grenswaarden die al van kracht zijn, ofwel op een later tijdstip ingeval de grenswaarden op termijn van kracht worden.

In voorschrift 4.1 van bijlage 2 van de Wet milieubeheer staat het volgende: Voor zwevende deeltjes (PM10) gelden de volgende grenswaarden voor de bescherming van de gezondheid van de mens:

parameter	norm
jaargemiddelde concentratie	40 µg per m ³

daggemiddelde concentratie	50 µg per m ³
aantal toegestane overschrijdingen van het daggemiddelde per jaar	35 keer maximaal

Fijn stof PM2,5

Op grond van voorschrift 4.4 van bijlage 2 van de Wet milieubeheer geldt vanaf 1 januari 2015 voor zwevende deeltjes PM2,5 de volgende grenswaarde voor de bescherming van de gezondheid van de mens: 25 microgram per m³, gedefinieerd als jaargemiddelde concentratie. Uitgangspunt hierbij is dat als aan de grenswaarde voor zwevende deeltjes PM10 wordt voldaan, ook aan de grenswaarde voor zwevende deeltjes PM2,5 wordt voldaan.

Uit het rapport van de Gezondheidsraad van 30 november 2012 blijkt dat in de veehouderijsector de verhouding fijn stof PM10 - PM2,5 juist kleiner is dan in een stedelijke omgeving. Met andere woorden: in een veehouderij is sprake van veel meer grof stof en PM10 dan fijn stof PM2,5 en onderschrijft bovengenoemde toetswijze van de emissie van fijn stof PM2,5 vanuit veehouderijen vanaf 1 januari 2015. In de aangevraagde bedrijfssituatie is sprake van een vergunbare hoeveelheid emissie van fijn stof PM10. Hieruit kan geconcludeerd worden dat ook de emissie van fijn stof PM2,5 voldoet aan de grenswaarde voor fijn stof PM2,5.

Toetsing

In de handreiking fijn stof en veehouderijen, versie mei 2010, is onderstaande tabel opgenomen waarbij bij de desbetreffende afstand de emissie kan worden afgelezen waarmee het agrarische bedrijf nog kan uitbreiden om "niet in betekende mate" (NIBM) bij te dragen. De in deze tabel opgenomen waarden zijn worstcase, inclusief een veiligheidsmarge. Indien bij een te toetsen afstand niet méér wordt geëmitteerd dan is opgenomen in de bij de afstand behorende waarde in de tabel, dan is het project zeker NIBM. Wanneer de toename hoger is dan de waarde in de tabel, dan is het project mogelijk NIBM en zal een berekening met ISL3a uitgevoerd moeten worden.

Afstand	70m	80m	90m	100m	120m	140m	160m
Totale emissie in g/jaar van de uitbreiding	324.000	387.000	473.000	581.000	817.000	1.075.000	1.376.000

Vergund PM10 emissie: 30.372 gr per jaar.

Aanvraag PM10 emissie: 61.332 gr per jaar.

Toename PM10: 30.960 gr per jaar.

De dichtstbijzijnde woning van derden ligt op circa 150 meter.

De wijziging betreft een toename in fijn stof die ver onder de waarden uit bovenstaande tabel ligt. De voorgestane uitbreiding draagt in niet betekende mate bij. De inrichting komt niet voor op de lijst van vergunningplichtige inrichtingen als bedoeld in bijlage 1, onderdeel B, sub 2, van het Bor. Uit de beoordeling blijkt dat de aangevraagde ontwikkeling niet leidt tot een onaanvaardbare gevolgen ten aanzien van de luchtkwaliteit. De toepassing van de Wet luchtkwaliteit geeft geen aanleiding tot het weigeren van de gevraagde vergunning.

4.7 Externe veiligheid

Het beleid voor externe veiligheid is gericht op het verminderen en beheersen van risico's van zware ongevallen met gevaarlijke stoffen in inrichtingen en tijdens het transport ervan. Op basis van de criteria zoals onder andere gesteld in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) worden bedrijven en activiteiten geselecteerd die een risico van zware ongevallen met zich mee (kunnen) brengen. Daarbij gaat het vooral om de grote chemische bedrijven, maar ook om kleinere bedrijven als LPG-tankstations en opslagen van bestrijdingsmiddelen. Daarnaast zijn (hoofd)transportassen voor gevaarlijke stoffen, zoals buisleidingen, spoor-, auto-, en waterwegen, ook als potentiële gevaarbron aangemerkt.

Het beleid voor externe veiligheid heeft tot doel zowel individuele burgers als groepen burgers een minimum beschermingsniveau te bieden tegen een ongeval met gevaarlijke stoffen. Om dit doel te bereiken zijn gemeenten

en provincies verplicht om bij besluitvorming in het kader van de Wet milieubeheer, de Wet ruimtelijke ordening en de Wabo de invloed van een risicobron op zijn omgeving te beoordelen. Daartoe wordt in het externe veiligheidsbeleid het plaatsgebonden risico en het groepsrisico gehanteerd.

- Het plaatsgebonden risico is de kans dat een persoon die zich gedurende een jaar onafgebroken onbeschermd op een bepaalde plaats bevindt, overlijdt als gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Dit risico wordt per bedrijf vastgelegd in contouren. Er geldt een contour waarbinnen die kans 10^{-6} (één op 1.000.000) bedraagt.
- Het groepsrisico is een berekening van de kans dat een groep personen binnen een bepaald gebied overlijdt tengevolge van een ongeval met gevaarlijke stoffen. De oriëntatiewaarde geeft hierbij de indicatie van een aanvaardbaar groepsrisico. Indien een ontwikkeling is gepland in de nabijheid van een risicobron geldt afhankelijk van de ontwikkeling een verantwoordingsplicht voor het toelaten van gevoelige functies.

Voor een beoordeling is gebruik gemaakt van de risicokaart Gelderland. Hieruit blijkt dat in de buurt van het plangebied geen bedrijven die werken met gevaarlijke stoffen, danwel wegen en leidingen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen aanwezig zijn. Het aspect externe veiligheid vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

4.8 Ecologie

Bescherming in het kader van de natuur wet- en regelgeving is op te delen in gebieds- en soortenbescherming. Bij gebiedsbescherming gaat het om de Natuurbeschermingswet en de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Soortenbescherming is geregeld in de Flora- en faunawet.

Gebiedsbescherming

Natuurgebieden of andere gebieden die belangrijk zijn voor flora en fauna kunnen op basis van de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn worden aangemerkt als speciale beschermingszones (Natura 2000 gebieden). Op 1 oktober 2005 is de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 in werking getreden. Vanaf dat moment heeft Nederland de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn in nationale wetgeving verankerd. Nederland zal aan de hand van een vergunningenstelsel de zorgvuldige afweging waarborgen rond projecten die gevolgen kunnen hebben voor Natura 2000 gebieden. Deze vergunningen worden verleend door de provincies of door de Minister van LNV.

Natura 2000 gebied

Voor de beschermde Natura 2000-gebieden geldt dat er voor projecten en handelingen geen verslechtering van de kwaliteit van de habitats of een verstoring effect op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen mag optreden. In een straal van 3 km bevinden zich de Natura 2000 gebieden 'Bekkendelle' en 'Wooldse Veen'. Op grotere afstand liggen de Natura 2000-gebieden Willinks Weust en Korenburgerveen.

Ecologische Hoofdstructuur

Provincies zijn verantwoordelijk voor de veiligstelling en ontwikkeling van de EHS in hun provincies. De EHS is een netwerk van grote en kleine natuurgebieden waarin de natuur (plant en dier) voorrang heeft en wordt beschermd. Daarmee wordt voorkomen dat natuurgebieden geïsoleerd komen te liggen en dieren en planten uitsterven en dat de natuurgebieden zo hun waarde verliezen. Overigens spreekt de provincie sinds de vaststelling van de Omgevingsvisie Gelderland van Gelders Natuurnetwerk en Groene Ontwikkelingszone. In paragraaf 3.1 is geconstateerd dat de uitbreiding deels in de Groene Ontwikkelingszone ligt.

De voorgestane ontwikkeling betreft een melkveehouderij waarbij een uitbreiding van de veebezetting plaatsvindt en emissiearm stalsysteem wordt toegepast. Omdat op voorhand, ondanks de voorgestane maatregelen, een stikstofdepositietoename op de bovengenoemde gebieden niet is uit te sluiten, is een passende beoordeling vereist. Gedeputeerde Staten van Gelderland hebben geconstateerd dat de grenswaarden niet worden overschreden (per saldo neemt de depositie niet toe) en hebben op 23 februari 2015 de benodigde vergunning met nr 2014-012481 in het kader van de Natuurbeschermingswet verleend.

Soortenbescherming

Sinds 1 april 2002 regelt de Flora- en faunawet de bescherming van in het wild voorkomende inheemse planten en dieren. Na enige wetswijzigingen is de wet momenteel vooral gericht op het in stand houden van populaties van soorten die bescherming behoeven. Indien plannen worden ontwikkeld voor ruimtelijke ingrepen of voornemens ontstaan om werkzaamheden uit te voeren, dient vooraf te worden beoordeeld of er mogelijke nadelige consequenties voor beschermde inheemse soorten zijn.

Om te bepalen of er mogelijk nadelige consequenties voor beschermde soorten zijn is een quickscan natuurtoets uitgevoerd. Bijlage 2 bevat bijbehorende rapport met nummer 540 en datum 29 oktober 2014. Het onderzoeksgebied bestaat uit erfverharding en grasland. De inrichting en het gevoerde beheer maken het gebied tot een nagenoeg ongeschikte habitat voor de meeste beschermde soorten. Nader onderzoek en/of een ontheffing ex. art 75C van de Flora en faunawet is niet noodzakelijk. Voor alle beschermde soorten geldt wel een zogenaamde 'algemene zorgplicht' (artikel 2 Flora- en faunawet). Indien voor aanvang of tijdens de uitvoering van werkzaamheden beschermde soorten worden waargenomen, dienen maatregelen te worden genomen om schade aan deze individuen zo veel mogelijk te voorkomen (bijvoorbeeld wegvangen en verplaatsen).

4.9 Cultuurhistorie en archeologie

Cultuurhistorie kan worden gedefinieerd als: "Sporen, objecten en patronen/structuren die zichtbaar of niet zichtbaar, onderdeel uitmaken van onze leefomgeving en een beeld geven van een historische situatie en ontwikkeling" (Nota Belvédère, 1999). Cultuurhistorische waarden zijn daarom verbonden aan landschappelijke kwaliteiten, archeologie en bouwkundige monumenten. De landschappelijke waarden zijn in paragraaf 2.1 aan bod gekomen, met het landschappelijke inpassingsplan is een versterking van de landschappelijke waarden voorgestaan. Bouwkundige monumenten zijn in het plangebied niet aanwezig.

Het deel van het perceel waar de grond geroerd wordt heeft de dubbelbestemming "Waarde – Archeologische verwachting 1". In deze bestemming is bepaald dat er bij bodemingrepen dieper dan 30 cm en groter dan 50 m² archeologisch onderzoek moet worden gedaan. Bijlage 3 bevat het bijbehorende rapport van Synthebra BV met nr S120103 en datum 20 november 2014. Uit het onderzoek is gebleken dat er geen van belang zijnde archeologische waarden aanwezig zijn. De verwachtingswaarde kan naar laag worden bijgesteld. Op grond van de resultaten van het onderzoek is een vervolgonderzoek niet noodzakelijk, het aspect archeologie vormt geen belemmering voor de uitvoering van dit plan.

4.10 Water

Op grond van het Besluit ruimtelijke ordening dient in de toelichting afzonderlijk te worden aangegeven wat de gevolgen zijn van het plan voor de waterhuishouding. Om waterbeheer en ruimtelijke ordening goed op elkaar af te stemmen is de watertoets ontwikkeld. Deze watertoets stelt de randvoorwaarden voor ruimtelijke en/of stedenbouwkundige aanpassingen in relatie tot het oppervlakte- en grondwater in het plangebied en de directe omgeving. Zo dient bij de aanleg van nieuw verhard oppervlak o.a. inzicht geboden te worden hoe wordt omgegaan met de opvang van hemelwater.

Het waterbeleid van Rijk en provincie is gericht op een veilig en goed bewoonbaar land met gezonde, duurzame watersystemen. In het Waterbeheerplan 2010-2015 van Waterschap Rijn en IJssel staat het beleid beschreven op een drietal hoofdthema's. Voor het thema Veiligheid is bescherming tegen hoog water op de rivieren het speerpunt. Het functioneren van de primaire en regionale waterkeringen staat hierbij centraal. Het thema Watersysteembeheer is gericht op het voorkomen van afwenteling door het hanteren van de drietrapsstrategie "Vasthouden-Bergen-Afvoeren". Voor de waterkwaliteit is het uitgangspunt "stand still - step forward". Watersysteembenadering en integraal waterbeheer dienen als handvatten voor het benutten van de natuurlijke veerkracht van een watersysteem. Het einddoel is een robuust en klimaatbestendig watersysteem voor de toekomst. Voor het thema Waterketenbeheer streeft Waterschap Rijn en IJssel naar een goed functionerende

waterketen waarbij er een optimale samenwerking met de gemeenten wordt nagestreefd.

Ruimtelijke ordening en water zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Er is meer ruimte nodig voor het waterbeheer van de toekomst. Ook op andere terreinen, zoals recreatie, wonen en landbouw speelt water een centrale rol. Het waterschap wil in het watertoetsproces vroegtijdig meedenken over de rol van het water in de ruimtelijke ontwikkeling en wil samen met de gemeente op zoek naar de bijdrage die water kan leveren aan de verbetering van de leefomgeving.

Het voorliggende plan betreft het toevoegen van bebouwing en het wijzigen en vergroten van het bouwvlak ten behoeve van het agrarisch bedrijf. In het plangebied komt geen oppervlaktewater voor. Ten behoeve van een complete toetsing is door het Waterschap een tabel met de waterthema's ontwikkeld. In de navolgende watertoets zijn de relevante waterhuishoudkundige thema's inzichtelijk gemaakt.

Thema	Toetsvraag	Relevant	Intensiteit
Veiligheid	1. Ligt in of binnen 20 meter vanaf het plangebied een waterkering? (primaire waterkering, regionale waterkering of kade)	Nee	2
	2. Ligt het plangebied in een waterbergingsgebied of winterbed van een rivier?	Nee	2
Riolering en Afvalwaterketen	1. Is de toename van het afvalwater (DWA) groter dan 1m ³ /uur?	Nee	2
	2. Ligt in het plangebied een persleiding van WRIJ?	Nee	1
	3. Ligt in of nabij het plangebied een RWZI of rioolgemaal van het waterschap?	Nee	1
Wateroverlast (oppervlaktewater)	1. Is er sprake van toename van het verhard oppervlak met meer dan 2500m ² ?	Ja	2
	2. Is er sprake van toename van het verhard oppervlak met meer dan 500m ² ?	-	1
	3. Zijn er kansen voor het afkoppelen van bestaand verhard oppervlak?	Nee	
	4. In of nabij het plangebied bevinden zich natte en laag gelegen gebieden, beekdalen, overstromingsvlaktes?	Nee	1
Oppervlakte-waterkwaliteit	1. Wordt vanuit het plangebied (hemel)water op oppervlaktewater geloosd?	Ja	1
Grondwater-overlast	1. Is in het plangebied sprake van slecht doorlatende lagen in de ondergrond?	Nee	1
	2. Is in het plangebied sprake van kwel?	Nee	1
	3. Beoogt het plan dempen van perceelsslotten of andere wateren?	Nee	1
	4. Beoogt het plan aanleg van drainage?	Nee	1
Grondwater-kwaliteit	1. Ligt het plangebied in de beschermingszone van een drinkwateronttrekking?	Nee	1
Inrichting en beheer	1. Bevinden zich in of nabij het plangebied wateren die in eigendom of beheer zijn bij het waterschap?	Nee	1
	2. Heeft het plan herinrichting van watergangen tot doel?	Nee	2
Volksgezondheid	1. In of nabij het plangebied bevinden zich overstorten uit het gemengde stelsel?	Nee	1
	2. Bevinden zich, of komen er functies, in of nabij het plangebied die milieuhygiënische of verdrinkingsrisico's met zich meebrengen (zwemmen, spelen, tuinen aan water)?	Nee	1
Natte natuur	1. Bevindt het plangebied zich in of nabij een natte EVZ?	Nee	2
	2. Ligt in of nabij het plangebied een HEN of SED water?	Nee	2
	3. Bevindt het plangebied zich in beschermingszones voor natte natuur?	Nee	1
	4. Bevindt het plangebied zich in een Natura 2000-gebied?	Nee	1
Verdroging Recreatie	1. Bevindt het plangebied zich in een TOP-gebied?	Nee	1
	1. Bevinden zich in het plangebied watergangen en/of gronden in beheer van het waterschap waar actief recreatief medegebruik mogelijk wordt?	Nee	2
Cultuurhistorie	1. Zijn er cultuurhistorische waterobjecten in het plangebied aanwezig?	Nee	1

Riolering en afvalwaterketen

Afvalwater van het perceel is aangesloten op het gemeentelijk drukrioleringssysteem (P1003). Het betreft een woning en een melkspoelinstallatie. Vrijkomend afvalwater uit de nieuwe stal moet op het drukrioleringssysteem worden aangesloten. De capaciteit is voldoende voor de afvoer van het afvalwater.

Wateroverlast

Het bestaande verharde oppervlak is niet op riolering aangesloten en wordt geïnfiltreerd in de bodem en/of beperkt geloosd op een watergang.

Vrijkomend hemelwater als gevolg van toename van verhard oppervlak moet ter plaatse geïnfiltreerd worden. Als infiltratie niet mogelijk is moet een bergingsvoorziening worden aangelegd. Voor een toename van verhard oppervlak van meer dan 2.500 m² moet 40 mm berging gerealiseerd worden. De overloop van de berging mag maximaal met landelijke afvoer (1,5 l/s.ha) lozen op de watergang aan de oostzijde van het perceel.

De ontwikkeling heeft geen negatieve invloed op de waterhuishouding in het gebied. Op basis van de watertoets zijn er zijn geen hydrologische beperkingen voor het plangebied of de omgeving te verwachten. Met in achtneming van de genoemde uitgangspunten ten aanzien van waterberging, vormt het aspect water geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van dit plan.

Hoofdstuk 5 Economische uitvoerbaarheid

Indien de omgevingsvergunning voorziet in de uitvoering van werken door de gemeente moet de financieel-economische uitvoerbaarheid hiervan worden aangetoond. In dit geval betreft het een particulier initiatief, waardoor de gemeente geen kosten maakt voor de uitvoering van werken. De kosten voor de planologische procedure worden gedragen door de initiatiefnemer en zijn daarmee anderszins verzekerd. Voor een planschadeovereenkomst met de initiatiefnemer is geen aanleiding.

Hoofdstuk 6 Resultaten terinzagelegging

Een ontwerp van de omgevingsvergunning wordt conform de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht zes weken ter inzage gelegd. Gedurende deze termijn kunnen belanghebbenden een zienswijze indienen.

